

NEDJELJNA ČITANJA

Iz 11,1-10; Ps 72,1-2.7-8.12-13.17; Rim 15,4-9; Mt 3,1-12

Dok nas je početak adventa pozvao na budnost i spremnost na konačni susret s Bogom, danas promišljamo o tome kako ispravno provoditi život idući u susret Gospodinu koji dolazi spasiti svakog čovjeka. Kao primjer pravog i Bogu ugodnog čovjeka evanđelje pred nas stavlja lik Ivana Krstitelja, preteče Isusa Krista. U opisu Ivanova djelovanja koje nam je izneseno valja zapaziti nekoliko detalja. Jedna od bitnih stvari je činjenica kako je Ivan glas koji viče u pustinji. On nema svoju riječ, ne proklamira nešto svoje ili samoga sebe. Ivan je samo glas, instrument kroz koji Bog narodu upućuje svoju riječ. Slika je to pravog kršćanina, klerika i laika, koji ne govori svoje riječi već ono na što ga Bog potiče. Za to je potrebna otvorenost i predanost, a što nam nerijetko nedostaje, kako bismo bili Bogu korisni instrumenti. Ivan Krstitelj riječ Božju razglašuje u pustinji. Pustinja je po sebi opasno mjesto gdje ne postoje uvjeti za život. U pustinji je čovjek sam te njegovo zapomaganje ne pada na plodno tlo. Da bi se nekoga moglo čuti u pustinji, potrebno je šutjeti. Zato je pustinja posebno mjesto duhovnog života. I mi smo u vrevi svakodnevice pozvani otići u pustinju, u unutarnje bezstrašće gdje nema prodora tjelesnosti i svjetovnosti, gdje u svojevrsnoj izolaciji možemo čuti riječ koju nam Bog upućuje. Samo ako se povlačimo u pustinju, možemo se susresti s Bogom, jer on je tamo, ne u vrevi nego tišini koju treba oslušivati i pomno razabrati njezin govor. Pustinja je mjesto želje susreta s Bogom koji je oaza koja nas napaja da možemo nastaviti ići putem spasenja. Odjeven u devinu dlaku i hranjen skakavcima i divljim medom, Ivan poručuje kako nije bitno što imamo već tko smo, odnosno kakvi smo. Zasigurno tim stilom nije bio atraktivan, ali je privlačio ljude autentičnim životom što podrazumijeva da se riječi i djela u svemu slažu. Poslušajmo Ivanov glas, obratimo se, promijenimo svoj način života da bude u skladu s Božjom voljom. Budimo glas koji viče u pustinji, u ovom svijetu koji je gluh za Božju riječ, ali koji će je čuti samo ako ćemo provoditi autentičan život, ako ćemo postati korisna oruđa u Božjim rukama. Prigrlimo svakoga kao što je i Krist prigrlio nas i budimo drugima glas koji vazda upućuje na Isusa.